

Jag kapitulerar

solen trillar ner
trots att den sitter kvar
det är ju hela världen som snurrar och roterar
mörkret lägger sig som ett täcke över staden
i månljuset ser jag fingeravtrycken på fönstret
där jag stod för en stund sedan
och önskade mig bort från den här platsen
ja, jag önskade att jag var i det paradiset
den fristaden
som är din famn

jag skrattar tyst för mig själv
för det är väl lustigt ändå
hur någon som är så långt borta
kan kännas så nära
du har tagit dig in
under min hud
du har belägrat mitt hjärta
jag kapitulerar
hissa din flagg

så är jag din

Författaren Nicklas med Poeter.se id #4315 innehar upphovsrätten